

Фермер з Іванівки

Минуло двадцять років як в нашому краї було започатковано селянське фермерство. Першим його піонером в районі став Валерій Васильович ВЛАСЮК.



- На той час я уже закінчив сільськогосподарську академію і три роки пропрацював головним інженером в тодішньому колгоспі імені Свердлова, до якого входили села Стовпін, Іванівка і Березівка, - пригадує Валерій Васильович. - Згодом колгосп розділили на «Колос» і «Радянська Україна». «Радянську Україну» на той час очолив досвідчений фахівець сільськогосподарського виробництва Всеволод Романович Совпенець. З ним я і вирішив працювати, з нього брав приклад господарювання.

- А ще взяв у колгоспі розбитий трактор Т-74, - продовжує Валерій Васильович, - власними руками перебрав його і поставив «на ноги» та почав господарювати. Це був неабиякий ризик і хвилювання. Заспокоївся, коли дізнався, що і мій колега - інженер із райсільгосптехніки Василь Федорчук теж «подався» у фермери. Він взяв на своїй малій батьківщині, на хуторі під Бокшином клапт землі, а батьківську хату перетворив у контору і став будувати ангар під зберігання техніки та запрошувати на роботу

Сьогодні провідну роль відіграють ріпак та кукурудза і трохи зернові, що мають попит на ринку, а ціни на добрива, пальне, техніку зросли удвічі. Так, наприклад, трьохсильний трактор Т-150 коштує десь біля півтора мільйона гривень. А головна проблема в тому, що не сформована державна політика щодо фермерських господарств. Ось і доводиться шукати шляхи виходу із становища і він їх шукає, щоб вижити. На сьогодні В.В.Власюк підтримує тісні зв'язки із Славутським солодовим заводом. Ось і цього дня до нього при-

мерських першопрохідників, Валерій Васильович наголосив і на те, що в господарстві працює постійно десь шістьдесят чоловік. Техніка майже вся зарубіжна, сучасна і потребує висококваліфікованих спеціалістів, а їх, на жаль, не вистачає, бо готують майбутніх механізаторів в училищах на старих, давно віджитих тракторах та комбайнах. Змінені в господарстві Власюка і технології обробки землі. Наприклад, оранкою тепер тут не займаються. Сучасні агрегати дозволяють відразу обробляти ґрунт і сіяти. Минув рік для фермерсько-

А коли вийшов закон про сільське фермерське господарство, батько запропонував зайнятись новою справою. Він теж

людей, що залишилися без роботи. На перших порах основними сільгоспкультурами були цукрові буряки та зернові.

і цього дня до нього приїхав агроном цього підприємства Микола Матвійчук (на знімку), щоб разом обговорити подальшу

нулий рік для фермерського господарства Власюка був тяжким і не сприятливим на високі врожаї. Але, якби там не було, він потро-

деякий час головував у сусідніх Коловертах, а потім був у Іванівці сільським головою, тож знав ціну хліборобської праці і добре бачив та розумів до чого вже «котились» колгоспи. Чесно кажучи, на перших порах батьківську пропозицію не сприймав і хотів податись із села десь у будівельники. Та батько наполягав на своєму і казав, що це перспектива, і створював



для мене необхідні умови для переконання, і я здався. На перших порах взяв 44 гектари іванівських земель у постійне користування. Держава тоді підтримувала такі починання і давала десять відсотків кредитів, без яких не можна було обійтись, щоб розпочати свою справу. Ними я і скористався.

Наприклад, кожен гектар зернових давав 400 центнерів збіжжя, а цукристих збирали по 50 центнерів. Проблем збуту продукції майже не було. На повну потужність працював Корецький цукровий завод, зерно теж приймали по не поганій на той час ціні. А ще тримав трохи худоби для господарських потреб.

співпрацю на нинішній рік. - Одними із перших моїх механізаторів були Володимир Столяр, Андрій Немира та Микола Процюк, - каже Валерій Власюк. - Тепер із першої кагорти залишився Столяр, решта уже працюють самостійно, а їх місця зайняли інші механізатори.

Розповідаючи про фер-

ху розраховується з працюючими, надає допомогу нужденним, ветеранам та пристарілим одиноким вдовам тощо. Його добрим помічником є рідний брат Юрій та спеціалісти господарства, тож разом і ділять радості і незгоди.

- А в цілому поганих людей в мене немає, - каже В. Власюк. - Кожен, хто працює, прагне внести свою частку, щоб фермерство було на главу, бо від цього залежить добробут кож-

ного.

Коли відїжджали із села, то Валерій Власюк запросив у своє авто спеціалістів агрономічної служби і вирушив обїжджати поля. Пройде ще кілька днів і знову розпочнуться весняно-польові роботи, щоб на столі був хліб і до хліба.

Андрій ПАВЛОВСЬКИЙ